

Abstrakt

Cílem této diplomové práce nazvané „*Rozhodčí doložky ve spotřebitelských sporech*“, je potvrdit či vyvrátit hypotézu, dle které je možné platně uzavřít rozhodčí doložku se spotřebitelem, a pokud hypotéza bude potvrzena, stanovit, jaké požadavky musí být splněny.

Práce se skládá z úvodu, pěti kapitol a závěru. Každá kapitola pojednává o rozdílném tématu týkajícím se problematiky rozhodčích doložek ve spotřebitelských sporech.

První kapitola je úvodní a vymezuje klíčové pojmy, které jsou v práci dále užívány. Vysvětlen je pojem „spotřebitelský spor“, „rozhodčí doložka“ a „ochrana spotřebitele jakožto slabší smluvní strany“.

Druhá kapitola se zabývá obecně přípustností rozhodčích doložek pro řešení spotřebitelských sporů. Tato kapitola je rozdělena na tři části. V první z nich je rozebrán evropský a americký přístup k rozhodčím doložkám. Druhá část se pak zabývá možným posouzením rozhodčí doložky jako nepřiměřeného smluvního ujednání ve smyslu směrnice Rady č. 93/13/EHS, o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách, ze dne 5. 4. 1993, a to se zohledněním relevantní evropské judikatury. Řešena je taktéž otázka implementace uvedené Směrnice do českého právního řádu. Tato druhá část pojednává o jednotlivých aspektech, které činí smluvní ujednání nepřiměřené, a to o osobní působnosti, neindividuálním sjednání, rozporu s požadavkem přiměřenosti a významné nerovnováze v právech a povinnostech stran. Následně text zmiňuje problematiku přílohy uvedené Směrnice a otázku nezávažnosti nepřiměřeného ujednání. Poslední třetí část se pak zabývá otázkou přezkumu rozhodčích doložek ze strany státních soudů.

Třetí až pátá kapitola vychází ze zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, jakožto základního vnitrostátního předpisu upravujícího danou problematiku, a z vnitrostátní judikatury. Tyto kapitoly se zaměřují především na změny, které přinesla Novela účinná od 1. 4. 2012, jež do zákona o rozhodčím řízení zakotvila ochranu spotřebitele.

Třetí kapitola se zabývá úpravou rozhodčích doložek a je rozdělena na čtyři části, jež pojednávají o požadavku samostatného uzavření rozhodčí doložky, předmluvní informační povinnosti, specifických požadavcích na obsah rozhodčí doložky a také o možných vlivech zahraničních úprav.

Následující kapitola se zabývá požadavky na osobu rozhodce. Tato kapitola je rozdělena na pět částí. Nejprve je pojednáno o institutu zápisu do seznamu rozhodců, dále pak

o kvalifikačních požadavcích či o otázce určení rozhodce a jeho nezávislosti a nestrannosti. Upozorněno je také na problematiku klamavého označení arbitrážních center.

Poslední kapitola se věnuje procesněprávním požadavkům na spotřebitelské rozhodčí doložky vyplývajícím převážně z judikatury. Řešena je otázka spravedlivého procesu, jakož i požadavek, aby byla spotřebiteli v rozhodčím řízení zaručena srovnatelná práva jako v řízení před státním soudem. Zmíněna je i problematika pravidel pro postup v řízení.

V závěru je pak konstatováno potvrzení hypotézy, tj. že je skutečně možné se spotřebitelem platně sjednat rozhodčí doložku. Předpokladem platnosti je však splnění požadavků vyplývajících z právních předpisů jakož i z judikatury.